advokatnævnet

DATO: 13.04.2007 **Sagsnr.02-0401-06-0569**

K E N D E L S E

Sagens parter:

Under denne sag har klager klaget over advokatfirma A v/ indklagede 1 og indklagede 2, og indklagede 2 har indgivet modklage over klager.

Sagens tema:

Hovedklagen vedrører indklagedes udsagn i svarskriftet i en retssag og indklagedes 2 adfærd i forbindelse med klagens indbringelse for Advokatnævnet.

Modklagen vedrører advokat klagers klage til Advokatnævnet.

Datoen for klagen:

Hovedklagen er indgivet ved brev af 24/2 2006 og modklagen ved brev af 13/3 2006.

Sagsfremstilling:

Klager repræsenterede sagsøger i en sag ved Retten i (bynavn) mod en udlændingeattaché, som var repræsenteret ved advokatfirma A v/ indklagede 1.

Den 10/2 2006 sendte advokatfirma A v/ indklagede 1 svarskrift til retten i (bynavn).

Svarskriftet var bl.a. sålydende:

”Sagsøgeren i denne sag har været udrejst af Danmark siden den 17. november 2005, hvor han blev tvangsudsendt til Afghanistan.

Sagsøgeren har ikke siden udsendelsen været i kontakt med de danske myndigheder, og sagsøgerens advokat har ikke redegjort for at have været i kontakt med sagsøgerne siden dette tidspunkt.

Dertil kommer, at sagsøgeren ikke har indbragt afgørelserne vedrørende afslag på asyl og humanitær opholdstilladelse for domstolene, hvilket ville have været den mest oplagte og den eneste juridisk korrekte måde at anfægte udsendelsens lovlighed på.

I de to sagskomplekser, som klager har anlagt på vegne af et betydeligt antal udlændinge fra Kosovo, har jeg som advokat for de sagsøgte myndigheder erfaring for, at klager har ført sager uden bemyndigelse, og at udlændinge i en række tilfælde således ikke har været klar over, at klager førte sager på deres vegne. Til eksempel vedlægges Flygtningenævnets notat i henhold til offentlighedslovens § 6 (bilag A).

Dertil kommer, at jeg i forbindelse med en række andre sager har konstateret, at klagers klienter ikke var klar over, at han førte retssager på deres vegne.

På denne baggrund fremsættes begæring om, at klager dokumenterer, at sagsøgerne har givet bemyndigelse til anlæggelsen af denne sag med risiko for, at sagsøgeren bliver påført yderligere sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 260, stk. 3.

Klager har ført og fører fortsat i to sagskomplekser et stort antal retssager ved både byretter, landsretterne og Højesteret mod udlændingemyndighederne, rigspolitiet og embedsmænd personligt mv.

Sagerne i det første sagskompleks ved Vestre Landsret blev afvist som følge af manglende opfyldelse af advokatpålæg, efter at klager var udtrådt som advokat for sagsøgerne.

Det første sagskompleks drejede sig om 135 sager, hvoraf ikke én eneste blev realitetsbehandlet, og hvor de sagsøgte myndigheder i samtlige tilfælde blev tilkendt sagsomkostninger. Disse sagsomkostninger er ikke blevet betalt til de sagsøgte myndigheder.

Til illustration fremlægges Vestre Landsrets retsbog af 6. september 2004 (bilag Æ)

i en af de nævnte sager.

Det andet sagskompleks verserer fortsat og drejer sig om 60 sager for landsretterne samt 9 sager for Højesteret.

I en byretssag og en efterfølgende ankesag ved Østre Landsret mod departementschef X, blev sagsøgerne dømt til at betale henholdsvis 12.500 kr. og 25.000 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte. I begge instanser blev sagen afvist fra realitetsbehandling på grund af sagsøgernes manglende retlige interesse. Dommene fra (bynavn) Byret af 22. december 2003 og Østre Landsret af 28. april 2005 fremlægges som bilag Ø og bilag Å. Heller ikke de tilkendte sagsomkostninger i disse sager er blevet betalt.

Endvidere har klager på vegne af udlændingene Yog Z indstævnet forhenværende integrationsminister W i anledning af dennes udtalelser til pressen vedrørende myndighedernes behandling af sager om asylansøgere og andre udlændinge.

Denne sag er afsluttet med Østre Landsrets dom af 20. juni 2005 (bilag AA) hvorved sagen blev afvist som følge af appellantens manglende opfyldelse af advokatpålæg meddelt af landsretten, efter klager var udtrådt som advokat for sagsøgerne.

Hverken beløbet på 5.000 kr., som landsretten tilkendte i sagsomkostninger, eller de 25.000 kr., som sagsøgerne ved byrettens dom i sagen af 19. maj 2004 blev pålagt at betale i sagsomkostninger, er betalt.

Senest har klager på vegne V og S sagsøgt departementschef X ved Retten i (bynavn) med påstand om betaling af kr. 20.000,00 (bilag AB). Sagen vedrører departementschef X's medvirken i forbindelse med udsendelsen af to Kosovo-albanere.

Endelig har (bynavn) Byret ved dom af 5. januar 2006 (bilag AC) afvist en sag anlagt af klager på vegne Y mod vicerigspolitichef T. I den forbindelse med vicerigspolitichef T tilkendt kr. 25.000,00 i sagsomkostninger. De tilkendte sagsomkostninger er heller ikke betalt i denne sag.

…..

Til støtte for påstanden om, at klager skal bære sagens omkostninger, gøres det gældende, at klager har påført den danske stat et betydeligt formuetab i omkostninger til førelse af en lang række unødvendige, chikanøse og udsigtsløse

retssager.

Hverken klager eller hans klienter har på noget tidspunkt vist evne eller vilje til at betale de sagsomkostninger, som er blevet tilkendt de sagsøgte myndigheder. Desuagtet har klager anlagt et utal af retssager mod myndigheder, embedsmænd og sågar forhenværende integrationsminister W velvidende, at hans klienter hverken havde evne eller vilje til at betale de tilkendte sagsomkostninger.

Sagsøgernes manglende vilje eller evne til at betale de tilkendte sagsomkostninger kan i vidt omfang tilskrives den omstændighed, at de pågældende personer ikke altid har givet klager fuldmagt til at føre de pågældende sager.

Det må forventes, at eventuelle tilkendte sagsomkostninger i denne sag heller ikke vil blive betalt af sagsøgeren.

Det gøres i den forbindelse gældende, at nærværende søgsmål hovedsageligt er chikanøst begrundet, og at klagers utallige personlige søgsmål er begrundet i et ønske om øget personlig opmærksomhed og fokus på spørgsmål om den danske udlændingepolitik i almindelighed.

Den omstændighed, at klager har sagsøgt embedsmænd personligt understreger det chikanøse ved søgsmålet, idet der ikke er eller var noget til hinder for i stedet at anlægge retssager mod udlændingemyndighederne og Rigspolitiet.

I den forbindelse bemærkes, at klager som nævnt ovenfor ved Østre Landsrets dom af 28. april 2005 (bilag Å) blev idømt en rettergangsbøde på 5.000 kr. efter retsplejelovens tidligere § 324, jf. § 327.

Det gøres gældende, at det må have konsekvenser, at klager misbruger retssystemet til chikanøse og aldeles ubegrundede sagsanlæg som det foreliggende.

På denne baggrund gøres det gældende, at klager har handlet pligtstridigt, jf. retsplejelovens § 318 og 319, og derfor bør pålægges in solidum med sagsøgeren at bære de sagsomkostninger, der måtte være forbundet med dette sagsanlæg, da det ikke kan forventes, at sagsøgeren har hverken evne eller vilje til at betale sagens omkostninger.

Det bør anses som en skærpende omstændighed, at indklagede i nu 5 år på forskellig måde har haft ansvaret for, at kolleger føler sig intimideret fra ved retten at repræsentere flygtninge, der påberåber sig tvingende grunde hidrørende fra tidligere forfølgning eller påberåber sig ansvar for embedsmænd, der begår forsætlig skadesforvoldelse. Sagsakterne om Udenrigsministeriets instruks til den danske ambassadør, der på Danmarks vegne under forhandlingerne i 1951 påtog sig forpligtelsen til at give opholdstilladelse pga. tvingende grunde hidrørende fra

tidligere forfølgning, har indklagede således konsekvent afslået at fremlægge. Særligt perspektivet af den udsigtsløse og skadeforvoldende politianmeldelse fra 13. juni 2002, den tidligere afgørelse fra Advokatnævnet og de udsigtsløse krav om omkostningsansvar, der i stort tal er frafaldet, gør indklagedes adfærd dadelværdigt."

I brev af 15/2 2006 udbad klager sig fra indklagede 1 inden 14 dage dokumentation for påstandene om, at han skulle have ført en række sager uden bemyndigelse.

Den 14/8 2006 blev der afsagt dom i sagen, hvorefter sagen blev afvist, og klager dømt til in solidum med sagsøger at betale 26.250 kr. i sagsomkostninger.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Vedrørende hovedklagen:

Klager har nedlagt påstand om, at advokatfirma A v/ indklagede 1 har tilsidesat god advokatskik ved det i svarskriftet anførte og har til støtte herfor fremført 42 punkter i noterne i brev af 24/2 2006 til Advokatnævnet. Det fremgår bl.a. heraf,

at advokatfirma A v/ indklagede 1 har fremsat usande sigtelser, ved at have anført:

"Jeg har som advokat for de sagsøgte myndigheder erfaring for, at klager har ført sager uden bemyndigelse, og at udlændinge i en række tilfælde således ikke har været klar over, at klager førte sager på deres

vegne.",

at advokatfirma A v/ indklagede 1 har gentaget og udbredt usande sigtelser,

at advokatfirma A v/ indklagede 1 har fremsat miskrediterende og usand omtale af hans motiver til at føre proces for sine klienter, ved at have anført:

"Det gøres i den forbindelse gældende at nærværende søgsmål hovedsageligt er chikanøst begrundet, og at klagers utallige personlige søgsmål er begrundet i et ønske om øget personlig opmærksomhed og fokus på spørgsmål om den danske udlændingepolitik i almindelighed.",

at det alene har til formål at nedsætte omverdenens, herunder rettens personlige bedømmelse af ham, og at det er at gå langt ud over, hvad der er nødvendigt eller påkrævet til varetagelse af indklagedes klienters interesser, at der er anført:

”Hverken klager ……. har på noget tidspunkt vist evne eller vilje til at betale de sagsomkostninger, som er blevet tilkendt de sagsøgte myndigheder.”

Indklagede:

Advokatfirma A v/ indklagede 1 og indklagede 2 har påstået frifindelse, idet han har gjort gældende, at klagen er grundløs og et misbrug af klageadgangen.

Vedrørende modklagen:

Klager:

Advokatfirma A v/ indklagede 2 har på vegne af indklagede 1 nedlagt påstand om, at klager har tilsidesat god advokatskik, og har til støtte herfor gjort gældende,

at klager ved brev af 15/2 2006 anmodede indklagede 1 om inden 14 dage at fremsende dokumentation for udsagnet i svarskriftet om, at der var erfaring for, at han havde ført sager uden bemyndigelse, men at han indgav klage til Advokatnævnet den 24/2 2006, d.v.s. uden at afvente den dokumentation, han selv havde anmodet om,

at noterne 3, 8, 10, 12, 13, 27, 29 og 34 indeholder en typisk kort konstatering af, at et udsagn er usandt, og at note 4, 35, 36, 39, 42 karakteriserer udsagn som stridende mod god advokatskik, men at ingen af disse udsagn berettiger klager til at indgive klage til advokatmyndighederne,

at rette forum for klagers indsigelser er Retten i (bynavn),

at klagers klage indeholder en række udsagn, der angiver eller kritiserer afgørelser truffet af domstolene (note 16, 18, 19, 22 og 25),

at klagen indeholder angreb på identificerbare embedsmænd, der hævdes at have handlet forsætligt skadevoldende eller udtalt sig forsætligt usandt (note 19, 40 og 44), samt

at udlændingemyndighederne kritiseres for ulovlig administration (note 9, 17, 23, 37 og 44).

Indklagede:

Klager har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende, at det ikke er uacceptabelt at indgive en klage over en kollega uden at afvente kollegaens redegørelse, når man har grund til at tro, at redegørelsen, fordi den langt fra kan forventes at være tilfredsstillende, ikke vil afholde klageren fra at indgive klage.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har efter forberedende behandling i kredsbestyrelsen for 1. advokatkreds været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 6 medlemmer.

Advokatnævnets afgørelse og begrundelse: vedrørende hovedklagen:

Klager har klaget over, at advokatfirma A i forbindelse med processkrifter for retten har udtalt sig i skarpe vendinger om hans sagsførelse i forbindelse med en række afgjorte sager.

Imidlertid findes indklagede 1 og indklagede 2 ikke at være gået videre end rimeligt i relation til varetagelse af deres klienters interesser, når henses til det betydelige antal sager, der er afgjort, og under hensyntagen til resultatet af disse sager.

Som følge deraf frifindes indklagede 2 og indklagede 1 for klagen.

Vedrørende modklagen:

Advokatnævnet finder, at klager er berettiget til at indbringe en klage for Advokatnævnet, uanset at dette ligger forud for en af ham selv fastsat frist for indklagede 1 til at besvare en henvendelse angående udsagn i punkt 1 i svarskriftet.

Ligeledes findes klager ikke at have tilsidesat god advokatskik ved i et indlæg til advokatmyndighederne at have karakteriseret en række udsagn som usande, uanset at visse af disse indsigelser også kunne have været behandlet ved domstolene.

Nævnet finder ikke, at den af klager foretagne kritik af afgørelser truffet af

domstolene er i strid med god advokatskik.

Imidlertid finder Advokatnævnet, at klager har tilsidesat god advokatskik ved uden nærmere dokumentation at have fremkommet med udtalelserne i note 19 om en navngiven embedsmand.

Som følge heraf findes klager at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, vedrørende denne del af klagen.

Klager blev af Advokatnævnet den 27. juni 2006, den 9. oktober 2006 og den 14. december 2006 pålagt henholdsvis en bøde på 25.000 kr., en irettesættelse og en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. Forholdet i nærværende sag er begået forud herfor, og sanktionen skal fastsættes i overensstemmelse med princippet i straffelovens § 89.

På denne baggrund og under hensyn til, at klager i 1998, 2000, 2001, 2004, 2005 og 2006 er tildelt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, pålægger nævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, klager en bøde til statskassen på 10.000 kr.

Klager kan indbringe nævnets afgørelse af adfærdsklagen for retten inden 4 uger efter modtagelse af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

På nævnets vegne

Henrik Linde